

Bemærkninger til forslaget

Retten til at fradrage indbetalinger på private pensionsordninger er dels en bombe under statsfinanserne og dels med til at skabe meget store uligheder blandt fremtidens pensionister.

Arbejdsløse, syge og andre, der er mere eller mindre uden for arbejdsmarkedet, har ikke adgang til at få arbejdsmarkedspension og har kun små muligheder for at etablere en kapitalpension. Disse grupper nyder ikke godt af fradragsordningen og må samtidig se, at den stigende statsgæld bruges som argument for, at der ikke er råd til en ordentlig folkepension.

Højtlønnede i fast beskæftigelse kan derimod udnytte fradragsretten og får et stort statstilskud til pensionsopsparingen. F.eks. får en bankdirektør med en årsindkomst på 2 mio. kr. og en 15 pct.s pensionsordning et skattefradrag på 300.000 kr. samt mulighed for yderligere fradrag ved at udnytte mulighederne for at indskyde penge på en kapitalpension.

Resultatet er, at nogle vil få en tårnhøj pension, mens andre må nøjes med en elendig folkepension.

I år indbetales ca. 45 mia. kr. på private pensionsordninger. Heraf betaler staten på grund af fradragsretten ca. 27 mia. kr. sammenlignet med de ca. 50 mia. kr., der gives til folkepension. Folkepensionen kunne hæves med over 50 pct. for det beløb, der gives i tilskud til private pensionsopsparinger.

Ophævelsen af fradragsretten vil ikke medføre ændringer i den løn, der udbetales efter skat, men kun fjerne det statstilskud, der i dag gives til pensionskontoen. Der indbetales et mindre beløb, men til gengæld vil de kommende udbetalinger fra pensionsordningen være skattefri.

Fradraget er på flere måder asocialt. Ikke alene vokser fradraget i takt med indskuddets størrelse. Skattefordelen er også i procenter størst for de højeste indkomster, der har den højeste marginalskat. Desuden opnås en rentes-rente-gevinst, før pensionen udbetales, som typisk beskattes med en procent, der er lavere end i den erhvervsaktive alder.

Hertil kommer, at denne fradragsret er en væsentlig del af årsagen til den store statsgæld. Fjernes fradraget, vil det være realistisk at begynde at afvikle statsgælden og dermed fjerne den renteudgift på ca. 60 mia. kr., der i dag tynger statsregnskabet, renter, der i vid udstrækning betales til de pensionskasser, der har formuen placeret i statsobligationer.

Uden renteudgiften ville der være overskud på statsbudgettet, og dermed vil der være bedre muligheder for at udbygge folkepensionen, også selv om antallet af folkepensionister vil være stigende.